

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. с., 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – с. в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мартин Д. Данчев

Членове: Галина Хр. Нейчева
Пламен Д. Стефанов

при участието на секретаря Нина Б. Кънчева
в присъствието на прокурора Ив. К. Ив.
като разгледа докладваното от Мартин Д. Данчев Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20222200600276 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е по реда на чл. 313 и сл. от НПК, т.е. за проверка на невлязла в сила първоинстанционна присъда.

Образувано е по въззивен протест на прокурор от Районна прокуратура гр.с. срещу присъда № 260002/09.03.2022г. постановена по нохд № 1235/2020г. по описа на Районен съд гр.с..

С атакуваната присъда подсъдимата ЕСН. ИСМ. ИС. е призната за невиновна в това, че на 12.06.2020г. в гр.с. е нарушила мерки, въведени против разпространението на заразна болест по хората със Заповед №РД-01-271/19.05.20г. на Министъра на здравеопазването на Република България, издадена на основание чл.61 ал.2, чл.63 от Закона за здравето, чл.73 от АПК, чл.29 от Наредба №21 от 2005г. за реда за регистрация, съобщаване и отчет на заразните болести и във връзка с усложняващата се епидемична обстановка, свързана с разпространението на COVTD-19 на територията на страната, като лице по т.1 от Заповедта-български гражданин, пристигнал от рискова държава с регистрирани случаи на COVID-19, поставено под карантина с Предписание за поставяне под карантина № 313629/01.06.20г. на Столична РЗИ за срок от 14 дни, считано от 01.06.2020г. до 14.06.2020г., с което не е изпълнила задължението си по т.6 Заповедта да не напуска дома си на адрес в гр.с. кв."Н.", ул."П. № ** за посочения в предписанието срок, като деянието е извършено по време на обявено на основание чл.84 т.12 от Конституцията на Република България извънредно положение, свързано със смъртни случаи с Решение от 13.03.2020г. на 44-то Народно събрание на Република България обн.ДВ бр.22/13.03.2020г. и Решение от 03.04.2020г. за

удължаване на срока на обявеното извънредно положение, прието от 44-то Народно събрание на Република България, обн.ДВ бр.33/07.04.2020г., поради което е оправдана по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл.355 ал.2 вр.ал.1 от НК.

В протеста на прокуратурата, по повод на който е образувано настоящото въззивно производство, се изразява несъгласие с присъдата на СлРС и се твърди, че са налице безспорни доказателства за извършено от подсъдимата от обективна и субективна страна престъпление, като тези доказателства са достатъчни за постановяване на осъдителна присъда. Настоява се за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде осъдена по повдигнатото ѝ обвинение.

Впоследствие е депозирано допълнение към протеста, в което се поддържа оплакването по отношение на атакувания съдебен акт и се заявява, че същият е незаконосъобразен, тъй като съдът неправилно е преценил, че деянието на подсъдимата е малозначително по смисъла на чл.9 ал.2 от НК. Заявява се, че оценката на данните относно времето на извършване на деянието /малко след обяд, през м.юни/, обстоятелството, че това се е случило през оживената част на деня, периодът от време, в който подсъдимата е имала възможност да се запознае за сериозността и последиците на заболяването, както и че не само е напуснала дома си, но е излязла в квартала и е посетила хранителен магазин - на публично място, посещавано от множество хора, не позволяват приложението на чл.9 ал.2 от НК в настоящия казус. Сочи се, че неспазването на ограничителните мерки самоволно и по лична подбуда обезсмисля тяхното прилагане като своеобразна превенция за опазването на общественото здраве. Настоява се за отмяна на присъдата и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде осъдена по повдигнатото ѝ обвинение.

В съдебно заседание пред окръжния съд, представителят на Окръжна прокуратура гр.с. заявява, че поддържа протеста на посочените в него основания. Оспорва преценката на деянието извършено от подсъдимата като такова с незначителна степен на обществена опасност респ. приложението на разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК. В тази връзка навежда доводи, че подсъдимата е нарушила карантината си и е посетила публично място, с което е създавала риск да бъдат заразени по-голям брой лица. Настоява се за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и за постановяване на нова присъда, с която подсъдимата да бъде осъдена по повдигнатото ѝ обвинение и да ѝ бъде наложено наказание в минимален размер.

Подсъдимата ЕСН. ИСМ. ИС., редовно призована, се явява лично и с упълномощения си защитник. Последният заявява, че атакуваната от прокуратурата присъда е правилна, законосъобразна и обоснована. Намира, че подробно изложените по делото мотиви са съобразени с доказателствата по делото и закона. Заявява, че правилно е приложена разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК. Оспорва тезата на прокурора, че от поведението на подсъдимата е бил създаден риск за повече хора. Навежда и допълнителни доводи свързани с редовността на издаденото спрямо подсъдимата предписание. Настоява за потвърждаване на атакувания съдебен акт. Подсъдимата се присъединява към това искане.

с.ският окръжен съд, в качеството си на въззивна инстанция, след като се запозна с

изложеното в писмения протест, като изслуша явилите се страни в съдебното заседание, като обсъди изтъкнатите от тях доводи и съображения, като прецени наличните по делото доказателствени материали, включително и събраните в тази инстанция и като извърши цялостна проверка относно правилността на атакувания съдебен акт по реда на чл. 314, ал. 1 от НПК намери протеста на Районна прокуратура гр.с. за неоснователен.

Първоинстанционният съд, въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства и техния анализ е приел установената фактическа обстановка, която е обективизирана в мотивите към присъдата. Съгласно тези мотиви за установено от фактическа страна се приема следното:

Подсъдимата Е.И. И.С. е родена на *****г. в гр.с., с постоянен адрес: гр. с., кв. „Д.Г. *** и живуща в гр. с., ул. "П. № *. Тя е българска гражданка, с начално образование, неомъжена, не работи и не е осъждана.

С Предписание за поставяне под карантина № 313629/01.06.2020г. на Регионална здравна инспекция Б., като лице по т.1 от Заповед № РД 01-271/19.05.20г. на Министъра на здравеопазването на Република България, като лице, пристигащо в страната от рискова зона подс. Е.И. била поставена под карантина за срок от 14 дни от 01.06.2020г. до 14.06.2020г. Предписанието И. получила и подписала лично.

Според предписанието тя следвало да изпълнява карантината и да не напуска дома си на адрес гр.с., ул."П. № **. Подсъдимата обжалвала процесното предписание пред Административен съд - с., а в последствие решението на АС - с. било обжалвано от нея пред ВАС.

На същия адрес - гр. с., ул. „П. № *, за същия период от време, трябвало да изпълняват предписание за поставяне под карантина по отношение на тях и Ф.О.Д. - майка на А.А.В. и последният, с който И. живеела на съпружески начала. Е.И. била майка на три деца - М., Ф. и А..

На 12.06.2020г. в гр.с., свидетелите Д.Д. и Д.П. - полицейски служители при РУ на МВР - с. извършвали проверка на лицата поставени под карантина по списък, предоставен от РЗИ- с..

На същата дата посетили адреса на ул."П. № **, но подс. Е.И. не била в дома си. Свидетелите Димитров и Парушев изчакали няколко минути, като забелязали подсъдимата да се прибира. Била сама и носила със себе си чанта с хранителни продукти. Подсъдимата И. обяснила на полицейските служители, че знае, че е поставена под карантина и не трябва да напуска дома си на ул. „П. № *, но се е наложило да отиде до близкия магазин, за да напазарува.

През месец юни 2020г. Е.И., А.В. и Ф.Д. не са боледували от Ковид 19 и не са поставяни под карантина, поради заболяване.

Фактическата обстановка, изложена в мотивите към проверяваната присъда, по същество и по отношение на основните обстоятелства напълно кореспондира с наличните по

делото доказателствени материали.

Районният съд не само е изложил приетите за установени от него факти, но е извършил анализ на наличните доказателства и доказателствени средства, като в тази връзка е изпълнил задължението си произтичащо от разпоредбата на чл.303 ал.3 от НПК. Така преценените и обсъдени доказателствени материали са били достатъчни с оглед изясняването на релевантните спрямо предмета на доказване в това наказателно производство обстоятелства и в тази връзка фактическата обстановка по делото не е останала неизяснена.

Настоящият съд с оглед правомощието си да извърши цялостна проверка относно правилността и законосъобразността на съдебния акт, както и правото му да приема за установени и други фактически положения, извърши своя собствена преценка на доказателствените материали и стигна до същите констатации, каквито е направил първоинстанционния съд по отношение на фактите.

В мотивите си районният съд е посочил, че така описаната фактическа обстановка е приета за безспорно установена въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени както поотделно, така и в тяхната съвкупност.

По отношение на показанията на разпитаните по делото свидетели правилно е прието, че в във всички от тях се съдържат отделни елементи, допринасящи за изясняването на отделни обстоятелства включени в предмета на доказване по настоящото дело.

Съдът с основание кредитирал показанията на полицейските служители свидетелите Д.Д. и Добромир Парушев /както тези депозирани в хода на съдебното следствие, така и тези от досъдебното производство, прочетени по съответния процесуален ред/. От тези показания действително се установява, че на 12.06.2020г. са извършвали проверка по списък на лица поставени под карантина, след които и подсъдимата Е.И.; че последната не е намерена от тях на адреса, който съгласно издаденото ѝ предписание е следвало да не напуска, а именно - гр. с., ул. „П. № *; че малко след като са установили този факт, те са я видели да върви по улицата с чанта с хранителни продукти; че И. им е споделила, че е знаела, че е поставена под карантина и не трябва да напуска дома си, но е отишла до близкия магазин, за да закупи хранителни продукти, тъй като нямало кой, понеже съпругът ѝ и свекърва ѝ също били поставени под карантина. Показанията на двамата свидетели са подробни, последователни и взаимно допълващи се. Те се подкрепят и от показанията на свид. С.Д., която заявява, че подсъдимата И. е отишла до магазина ѝ на ул. „П." за да вземе приготвената от нея чанта с хранителни продукти, както от показанията на свид. А., която сочи, че е видяла подсъдимата да взема торбичка от там. Показанията на двамата полицейски служители се подкрепят и от издаденото предписание за карантина на подсъдимата.

Правилно са кредитирани и показанията на свид. С.Д., като адекватно е отчетено обстоятелството, че тази свидетелка е роднина на съпруга на подсъдимата. Чрез тези показания се установява, че тя е доставяла храна на семейството на подс. Е.И. през периода,

през който е била поставена под карантина, като в тази връзка е преценено, че същите са логични и не противоречиви, както и че липсват доказателства за обратното. От показанията на свид. Д. се установява и това, че на процесната дата - ден петък, подс. Е.И. лично е отишла да вземе хранителните продукти от магазина, където е работила свид. Д. и който се намира в близост до дома на Е.И. и свид. Д. ѝ е дала чанта с хранителни продукти. В тази им част показанията ѝ се подкрепят от показанията на свид. А., обясненията на подсъдимата, а и показанията на свидетелите полицейски служители.

С основание е дадена вяра и на показанията на свид. Ю. А., че е видяла подс. Е.И. да взема чанта от продавачка в магазин, намиращ се на ул. „П.“ и че магазинът се намира в близост до дома ѝ, тъй като нейни твърдения се подкрепят от останалия събран по делото гласен доказателствен материал.

Настоящата инстанция намира, че правилно са преценени и обясненията на подсъдимата. Районният съд ги е кредитирал с основание, като е приел, че чрез тях се установяват важни обстоятелства от предмета на доказване - относно излизането ѝ от адреса на ул. „П. № *“, за да напазува храна и че е отишла до магазина, в който работи свид. Д., от където е взела продукти, както и че този магазин се намира на близко разстояние до адреса ѝ. В тази им част обясненията на подсъдимата действително се подкрепят от показанията на останалите разпитани в хода на съдебното следствие свидетели. Обясненията на подсъдимата, че А.В., когото И. нарича свой съпруг, е бил поставен също под карантина се подкрепят от приложеното по делото предписание за поставяне под карантина на Велиев.

Съдът е кредитирал и събраните по делото писмени доказателствени материали - писмо от РЗИ с. до Директор ОД на МВР - с., Предписание № 200601/313629 издадено от РЗИ - Б. за поставяне под карантина на ЕСН. ИСМ. ИС., справка за съдимост на И., характеристична справка за И., удостоверения за раждане на М.Е.И., А.Е.И., Ф.Е.И., писмо от главен секретар към Министерство за здравеопазването, Предписания за поставяне под карантина от 01.06.2020г. за лицата А.А.В. и Ф.О.Д., писмо от РЗИ - с. с изх.№ 05-105-1/20.12.2021г., писмо от РЗИ - Б., заповед № РД-02-129 ОТ 01.06.2020г. По отношение на тези писмени доказателства е прието, че подкрепят гласните доказателствени средства, от друга страна посочените писмени документи в голямата си част са взаимно свързани и кореспондиращи си.

Съдът по реда на чл. 283 от НПК е присъединил към доказателствата по делото и всички писмени материали, имащи значение за изясняване на фактическата обстановка по делото.

Следователно присъдата на СлРС не е необоснована, тъй като приетото за установено от фактическа страна се подкрепя от и кореспондира със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно следствие доказателства, които са били надлежно обсъдени и преценени, в съответствие с изискванията на процесуалния закон.

На практика в протеста на прокуратурата не се оспорват фактическите констатации изложени в мотивите към атакуваната присъда респ. преценката на доказателствения

материал.

Въз основа на установените и изложени в мотивите към присъдата му факти районният съд е направил законосъобразния и обоснован извод, че с извършеното от нея подсъдимата ЕСН. ИСМ. ИС. макар формално да е осъществила признаците на състава на престъплението по чл.355 ал.2 вр.ал.1 от НК, тъй като на 12.06.2020г. е напуснала дома си, като по този начин не е изпълнила задължението си да не напуска в посочения в предписанието период адрес в гр. с., „П. № * и деянието е извършено по време на пандемия и извънредно положение, свързано със смъртни случаи, обявено с Решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. във връзка с разрастващата се пандемия на COVID-19, деянието ѝ не съставлява престъпление поради малозначителност т.е. приложението на чл.9 ал.2 от НК.

Въззивната инстанция напълно споделя преценката направена в мотивите към атакувания съдебен акт относно приложимостта на разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК в този конкретен случай.

Съгласно цитираната разпоредба не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, поради своята малозначителност на е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. В настоящия случай правилно е преценено, че е налице втората хипотеза на нормата на чл.9 ал.2 от НК - деянието на подсъдимата е общественоопасно, но неговата обществена опасност е явно незначителна.

Основателни и напълно споделими са наведените в тази връзка съображения, които действително обосновават извод, че обществената опасност на извършеното от подсъдимата е явно незначителна.

Наистина по делото липсват доказателства подсъдимата И. да е боледувала или да е била контактна с лице болно от Ковид 19 към момента на издаване на процесното предписание за поставяне под карантина, както и към момента, в който полицейските служители са установили, че тя е извън дома си. Следователно тя по никакъв начин не е поставила в риск живота и здравето на околните респ. на лицата, с които е била в контакт докато е била извън дома си.

Правилно е отчетено и обстоятелството, че нито подсъдимата И., нито другите две поставени под карантина на същия адрес лица - А.В. и Ф.Д. са боледували от Ковид 19 през целия месец юни 2020г. Видно от представеното по делото предписание за поставяне под карантина на подсъдимата И., причината за това е не, че тя е била болна от Ковид 19 към момента на издаване на предписанието, не е и това, че същата е имала контакт с болен от Ковид-19, а единствено, че е пристигнала в Република България от т.нар. рискова зона. В тази смисъл основателно районният съд е посочил в мотивите си, че И., макар и нарушавайки предписанието да не напуска дома си за периода от 01.06.2020г. до 14.06.2020г., не е поставила в реална опасност нито живота, нито здравето на околните.

За да се стигне до извод обосноваващ приложението на разпоредбата на чл.9 ал.2 от

НК в този конкретен случай съдът е взел предвид и мотива подсъдимата И. да напусне дома си на 12.06.2020г. - нуждата да задоволи потребностите от храна на лицата, живеещи с нея в едно домакинство, които също са били поставени под карантина - А.В. и Ф.Д.. В тази връзка следва да се има предвид и установеното по несъмнен начин по делото, че свид. С.Д. до този момент лично е доставяла хранителни продукти на поставените под карантина подсъдимата и нейните близки, като невъзможността да стори това на инкриминираната дата е мотивирало И. да напусне дома си.

Правилно районният съд е преценил като относим за определянето на извършеното от подсъдимата като такова с явно незначителна обществена опасност е и факта, че мястото, до което се е придвижила подсъдимата -хранителният магазин се е намирал на изключително близко разстояние от дома ѝ.

Релевантно за преценка на случая като малозначителен такъв е и обстоятелството, че не са събрани доказателства по делото И. да е нарушавала друг път предписанието за поставяне под карантина, както и факта, че това е станало в края на карантинния период - на дванадесетия ден от определените четиринадесет такива.

От значение също е и обстоятелството, че към инкриминираната дата -12.06.2020г. И. няма регистрирани извършени престъпни прояви -тя е с чисто съдебно минало - неосъждана, няма неприключили наказателни производства срещу нея, а и видно от приложената по делото характеристична справка се ползва с добро име в обществото, има тих и спокоен характер.

Настоящият съд намира за основателни и аргументите на първата инстанция свързани с това, че към средата на м.юни 2020г. /когато е извършено деянието/, ситуацията в страната в резултат на обявеното от 13.03.2020г. извънредно положение е била напълно непозната и крайно нетипична за българското общество, част от което е и подсъдимата, което също допринася за формирането на извода, че стореното от И. е с явно незначителна обществена опасност и макар и формално да осъществява състава на престъплението по чл.355 ал.2 вр.ал.1 от НК следва да се прецени като малозначително по смисъла на чл.9 ал.2 от НК.

Неоснователни са възраженията съдържащи се както в допълнението към протеста, така и наведени в с.з. пред въззивната инстанция относно неприложимостта на разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК в настоящия случай.

Вярно е, че подсъдимата е напуснала дома си за да отиде до магазин за хранителни стоки, където принципно е възможно да има повече хора и съществува риск от пренасяне на евентуалната зараза. В конкретния случай, обаче, е установено по несъмнен начин, че подсъдимата е напуснала дома си и е отишла до намиращия се наблизо магазин за хранителни стоки, но не е влизала вътре, а торбите с хранителните продукти са ѝ били дадени отвън и следователно тя не е влязла в контакт с други хора и не е имало риск от евентуално заразяване. Впрочем, по делото е безспорно установено, че до тази дата свид. С.Д. е снабдявала подсъдимата и близките ѝ с хранителни продукти, които е носила в дома

им. На инкриминираната дата свид. Д. не е имала възможност да стори това и се е обадила на подсъдимата, за да ѝ го каже. Но и в този случай подсъдимата не е влизала в магазина, а свид. Д. е излязла отвън и ѝ е дала торбите с хранителни продукти.

Що се отнася до възражението, че подсъдимата не е знаела дали е вирусоносител или не /като аргумент против един от доводите за приложението на чл.9 ал.2 от НК – че подсъдимата през целия месец не е боледувала от Ковид 19/, настоящата инстанция намира, че то не може да обоснове извод за неприложимост на посочената разпоредба. Факт е, че подсъдимата не е боледувала и не е имала симптоми на заболяването и поради това с излизането от дома си не е застрашила ничий живот и здраве.

С оглед така направената обоснована преценка от страна на първата инстанция относно незначителната степен на обществена опасност на извършеното от подсъдимата респ. за приложимост на разпоредбата на чл.9 ал.2 от НК, законосъобразно е направен извод, че деянието не представлява престъпление и поради това правилно подсъдимата е призната за невиновна и е оправдана по повдигнатото и поддържано спрямо нея обвинение.

По реда на служебната проверка и с оглед на правомощията си настоящата инстанция прецени и процесуалната законосъобразност на проверявания съдебен акт, при което не се установи в някой от етапите на това наказателно производство да са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване или накърняване на правото на защита на подсъдимата, а и на процесуалните права на всички страни вкл. и прокурора за участие в производството въобще и които да са основание за отмяна на така постановената оправдателна присъда.

Поради изложените съображения настоящата инстанция намира, че присъдата на СлРС е правилна, законосъобразна от материално-правна и процесуално-правна гледна точка и обоснована, поради което същата следва да бъде потвърдена изцяло, а протестът на прокуратурата следва да бъде оставен без уважение като неоснователен.

Тъй като при извършената въззивна проверка не се констатира наличие на основания за изменение или отмяна на присъдата на с.ския районен съд, следва същата да бъде потвърдена изцяло.

Ръководен от изложеното и на основание чл.334 т.6 и чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 260002/09.03.2022г. постановена по нохд № 1235/2020г. по описа на Районен съд гр.с..

Настоящото решение не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____